

1404

סודי

אל : ראש הממשלה

מאת : א. שרון

הנדון: לגרל הגדה המערבית (ד')

אדוני ראש הממשלה,

להלן אני מעלה, לחשומה לבך ולב חברי הממשלה, כמה מהנימוקים להחנגדוהי לסיפוח הגדה המערבית - "יהודה ושומרון" - למדינת ישראל. אני עושה זאת לרגל הויכוח הציבורי הנרחב המתנהל בימים אלה בעתונות, בכינוסים ובסימפוזיונים למיניהם בנושא זה :

(א) צירופה של הגדה המערבית יעלה את מספר החושבים הערביים במדינה לכ- 1.200.000 ויהפוך אותה, למעשה, למדינה דו-לאומית ובעתיד הלא-רחוק למדינה בעלת רוב ערבי. והלא, כזכור, מניעה יצירת מצב כזה היא, במשך עשרים שנה, היסוד העיקרי להחנגדוהנו הקיצונית להחזרת הפליטים הערביים לארץ.

(ב) 300 אלף הערבים אזרחי ישראל הטלימו בקושי, במשך עשרים שנות קיום המדינה, עם גורלם כמיעוט במדינה יהודית. אולם עם סיפוח הגדה למדינה הם יצטרפו אל אחיהם שם ויהיו כחוד 40-45%. מיעוט גדול כזה לא ייחשב יותר כמיעוט, אלא שותף רשמי לכל דבר במדינה.

(ג) טעות בידי אלה המניחים, כי נוכל להרשות לעצמנו, או כי יעלה בידנו, לטלול מאח חושבי הגדה - אם יצורפו אלינו - את זכויותיהם אפוליסיות למשך חמש או עשר שנים ולמנוע מהם את הזכות לבחור ולהיבחר לכנסת ולכל המוסדות הממלכתיים והציבוריים האחרים. ראשית - הם יתקוממו נגד זה ודעת הקהל בעולם, כולל מוסדות א"מ, שאנו לא מעט תלויים בה, הצדיק אותם. ושנית - ספק אם תפוצת ישראל בעולם תטלים עם מדיניות הפלייה כזו, ועל אחת כמה וכמה הדור היהודי הצעיר בארצות-הברית הנלחם כיום באומץ ובעוז, כפי שאנו עדים לכך, נגד אפלייה הכושים. וכאן ראוי לציין, כי הדור הצעיר הזה הוא, הוא ולא אחר, המועמד העיקרי לעליה לישראל והמטענת העיקרית לביצור המדינה.

(ד) מחייבי סיפוח הגדה טוענים, כי עליה גדולה מארצות המערב תפתור את הבעיה הדמוגרפית ותסמור על אופיא היהודי של המדינה. אין איס בישראל שאינו מתפלל בוקר וערב לעליה גדולה כזאת. אולם אם לדון לפי

המצב היום - שמונה חודשים בלבד אחר נצחוננו המפואר של צה"ל - ניווכח, לצערנו הרב, כי אין כל וודאות שאכן נזכה, בשנה הקרובה או בשנים הקרובות, לעליית המוניט, לעליית מאות אלפים, אלא אם כן יקרה גם ותפתח רוסיה את שעריה וחתיר ליהודיה לעלות לישראל.

(ה) סיפוח הגדה עלול להירה, בסווח ארוך, סיכון בסחוני במקרה של מלחמה נוספת בינינו לבין המדינות הערביות. שכן אין הסמירה והפיקוח על 300.000 ערבים דומים לסמירה ולפיקוח על 1.200.000 ערבים וקרוב לודאי שנעמוד אז לפני כל הבעיות של מדינה רב-גזעית, שבה המיעוט הוא עויין באופן פוטנציאלי ונחמך בחזקה על ידי בני אותו גזע עצמו שמעבר לגבולות.

(ו) ארץ-ישראל השלימה, כמדינה מעורבת יהודית-ערבית, עשויה שלא במתכוון, להצמיח חיץ בינינו ובין התפוצה היהודית. שכן יהודי הגולה רוצים למצוא אצלנו - "מדינה של יהודים" - באופיה, בהרבותה, בשפתה, במנהגיה ובהורי שלה, ולא מדינה שאוכלוסייתה מעורבת ורב גונית. מדינה יהודית במלוא מובנה ומשמעותה של המלה כפי ששאפו מיסדיה הציונים. אולם עם סיפוח הגדה היא לא תהיה יותר כזאת לעולם.

(ז) הגדה כיום משתקפה בתודעתנו, בתודעת העולם ובתודעת הערבים עצמם כשטח ערבי. היא משתקפה כך לא מכה שליטתו של חוסיין בעשרים השנים שחלפו, אלא מכה העובדה שהיא מאוכלסת בכמה מאות אלפי ערבים, אשר לפי טעור הרבוי הטבעי אצלם ולפי חישובי אנטי הסטיסטיקה אצלנו, יהיו, יחד עם אלה שבמדינה כיום וברצועה עזה, כשני מיליונים כעבור חמש עשרה שנה וכי מספר זה ילך ויגדל בצורה ניכרת משנה לשנה. טום ראיות היסטוריות מ"דברי הימים" או ממקורות אחרים, יהודיים ולא יהודיים, לא ישנו עובדה זאת.

(ח) מלחמת ששת הימים פרצה לא רק את גבולות ארצות ערב, אלא גם את גבולות ישראל. יהודים מבקרים כיום בטכס, בקוניטרה, בעזה ובערים אחרות שהיו עד לפני חטעה חודשים תחת שלטונן של ירדן, סוריה ומצרים. אך גם ערבים מהערים האלו ומחאזורים שלהן מבקרים כיום בירושלים, בתל-אביב, בחיפה ובערים ישראליות אחרות. הכל נראה שפיר, הכל נראה חלק ונדמה שכאילו אירח אחווה אופפת את "ארץ-ישראל השלימה". אבל חטא הוא, חטא לאומי, לא לתת את הדעת לחוצאות מגע חברתי זה על דמות החברה הישראלית. מדינת ישראל קמה כמדינה יהודית עם אוניינטציה מערבית מובהקת. עשרים שנות הבנין והביסוס שעברו עליה והמכחנים הקשים שעמדה גחם הראו כי אוריינטציה תרבותית זו נכונה ומועילה ויש להיזהר מכל טסיה או חריגה ממנה. את ההוכחה לכך אפשר למצוא מהטוואת מצבם של

העולים מארצות ערב ומהרי האטלס עם הגיעם ארצה - למצבם כיום. לחוסר המגע של עולים אלו עם ארצות מוצאם היחה הטפעה חיובית רבה על החאקלמותם המהירה בארץ ועל ספיגתם את חרבות המערב והטאלה אשר חובעי הסיפוח חיובים לתת עליה תשובה ברורה וסקולה די צרכה היא : מה הן האמפליקציות העלולות לצמוח ממגע חברתי הדוק בין היהודים היקרים האלה, המהווים כ- 50% מחושבי המדינה, לבין 1.200.000 ערבים לאחר שהסופח אלינו הגדו?

ט) טיקולים של אסטרטגיה צבאית יש להם, ללא ספק, מטקל רב בכל מסא ומתן מדיני. אבל אסור שיהיה להם מטקל מכריע. שכך מטרחנו הראשית והראטונה בכל מו"מ צריכה להיות : "לא נצחוץ נוסף במלחמה הבאה אלא מניעתה". שכך ראשית - הצרכים האסטרטגיים הנראים היום כחיוביים עטויים להיות מיוחרים בעוד עטר או עטרים שנה. שנית - היתרון שאנו רואים כיום בנהר הירדן כחיץ המפריד בינינו לבין הירדנים עלול במרוצח הזמן להתאזן בצורך בטמירה מעולה ובפיקוח קפדני ומתמיד על מיליון או שני מיליון הערבים שימצאו בתוך המדינה. וטלישית - הערבים לא תמיד התקיפנו בשל היתרונות הטופוגרפיים שהיו להם, ואותם יחרונות טופוגרפיים לא מנעו עד כה מישראל נצחוץ מהיר ומוחץ.

י) אם תפוקת הפועל הישראלי מוערכת בשני שלישים מתפוקת הפועל במערב אירופה ובשליש מתפוקת הפועל בארצות-הברית, הרי אפשר להניח כי תפוקת הפועל הערבי בגדה הרבה למטה מזה. ועל כן מיזוג הגדה עם המשק הישראלי רק יגביו, איפוא, אח נטיית הפועל הערבי להעלות את רמת מחיחו בלי נכוונת מקבילה להגדיל אח פריונו וכלכלת הגדה תיהפך לנטל על הכלכלה הישראליו שבעצמה טרם הגיעה לביסוס ולעצמאות. וכאן הכרחי לומר ברורות: אל-לנו להשתעשע באשליה שתושבי הגדה יכירו לנו חודה על העלאת רמת חייהם - נלמד נא מאכזבותיהם של אחרים - מאכזבת צרפת באלג'יריה, מאכזבת בריטניה בארצות-ערב ומאכזבת ארצות-הברית בארצות שחיו וחיית ממנה עד היום הזה. הרגשות הלאומיים עוררים דאין לקנותן ביהחרונות כלכליים ואל-נא נשכח שאם נספח את הגדה, נצטרך לנהל את יחסינו עם חוטביה חוך כדי העמולה ארסית ופעולות הטרדה מצד מדינות ערב - דבר שיפחית במידה ניכרת מהתועלת הפוליטית והחברתית שאנו רשאים לצפות לה מהושטת עזרתנו הכלכלית.

אדוני ראש הממשלה,

דומצי כי מותר להניח שבעיות מדיניות גורליות עטויות לעמוד לפנינו בחודשים הקרובים ולא מן הנוגע שיופעל עלינו לחץ חזק בין מצד יריבינו ובין

מאד ידידינו למען ניסוג לפחות מחלק מהשטחים שבידינו - אם כתוצאה מהחמרת
המצב הבינלאומי, אם כתוצאה מהסכס סובייטי - אמריקאי, אם כתוצאה מהסכמת
אחת המדינות הערביות לנהל שיחות עמנו ואם כתוצאה מסיבות אחרות. במקרה כזה
נצטרך, כמובן, לחפש ולקבוע לעצמנו מדיניות כזאת שתהלוך את שאיפת הדורות
למדינה יהודית, שאין נשקפת לה, לפחות, סכנה מבפנים, מתושביו בעלי לאום
אחר. בעשרת הנימוקים הנ"ל יש כדי לסייע לנו לבחור את דרכנו.

ב ב ר כ ה,

אליהו ששון

העתיק : אל חברי הממשלה
אל מזכירת הממשלה